

ÎNCHEIERE

21 septembrie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului,

Judecător:

Tatiana Vieru

Judecători:

Oleg Sternioală și Valentina Clevadî

examinînd chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către societatea pe acțiuni „Fabrica Elemente de Construcții” prin intermediul reprezentantului său, avocatul Popescu Mihai,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de către societatea pe acțiuni „Fabrica Elemente de Construcții” împotriva societății cu răspundere limitată întreprinderea comercială de producție „Luceafarul-92” privind încasarea datoriei,

împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 14 aprilie 2016, prin care a fost respins apelul declarat de către societatea pe acțiuni „Fabrica Elemente de Construcții” și menținută hotărîrea Judecătoriei Bălți din 28 decembrie 2015,

c o n s t a t ă:

La 21 august 2014, SA „Fabrica Elemente de Construcții” a depus cerere de chemare în judecată împotriva SRL „Luceafarul-92” FPC privind încasarea datoriei.

În motivarea acțiunii SA „Fabrica Elemente de Construcții” a indicat că, în temeiul contractului nr.28 din 06.05.2010 a livrat pîrtei SRL „Luceafarul-92” FPC beton, ceea ce în opinia sa se confirmă prin actul de verificare a decontărilor anexat la dosar.

La fel, a indicat că, conform clauzelor contractuale, pîrta s-a obligat să achite marfa procurată, inclusiv și serviciile de transportare a mărfii, obligație care n-a fost respectată, fapt prin care aceasta a acumulat datorii în sumă de 5350 lei.

Menționează reclamanta că a expediat pîrtei mai multe reclamații, însă fără careva rezultat, datoria rămînînd neachitată.

Consideră SA „Fabrica Elemente de Construcții” că drept urmare a neachitării în termen de către SRL „Luceafarul-92” FPC a obligațiilor financiare asumate, dînsa este îndreptățită să ceară de la pîrta o dobîndă de întîrziere conform art 619 Cod civil.

Totodată, conform prevederilor contractuale, pentru nerespectarea termenilor de achitare, cumpărătorul s-a obligat la plata unei penalități în mărime de 0,1 % din

suma datorată, pentru fiecare zi de întârziere, sume ce nu au fost achitate de către pârîtă, motiv pentru care a fost sesizată instanța de judecată cu prezenta acțiune.

Solicită reclamanta SA „Fabrica Elemente de Construcții”, încasarea din contul SRL „Luceafarul-92” FPC în beneficiul său a datoriei în sumă de 5350 lei, a dobânzii de întârziere în sumă de 1141,24 lei, a penalității în sumă de 963 lei și a cheltuielilor de judecată compuse din plata taxei de stat achitată la depunerea acțiunii în sumă de 270 lei.

Prin hotărîrea Judecătorei Bălți din 19 decembrie 2014, cererea de chemare în judecată depusă de către SA „Fabrica Elemente de Construcții” a fost admisă integral, după cum urmează. S-a încasat din contul SRL „Luceafarul-92” FPC în beneficiul SA „Fabrica Elemente de Construcții” datoria de bază în sumă de 5350 lei, dobînda de întârziere în sumă de 1141,24 lei, penalitatea în sumă de 963 lei și cheltuielile de judecată compuse din plata taxei de stat achitată la depunerea acțiunii în sumă de 270 lei (f.d.35).

Nefiind de acord cu hotărîrea enunțată, SRL „Luceafarul-92” FPC a declarat apel.

Prin decizia Curții de Apel Bălți din 06 octombrie 2015, a fost admis apelul declarat de către SRL „Luceafarul-92” FPC, fiind casată hotărîrea Judecătorei Bălți din 19 decembrie 2014, pricina fiind remisă la rejudecare, în aceeași instanță, în alt complet de judecată (f.d.92).

După o nouă rejudecare, prin hotărîrea Judecătorei Bălți din 28 decembrie 2015, cererea de chemare în judecată depusă de către SA „Fabrica Elemente de Construcții” a fost respinsă ca fiind înaintată cu omiterea termenului de prescripție extinctivă (f.d.129).

Nefiind de acord cu hotărîrea enunțată, SA „Fabrica Elemente de Construcții” a declarat apel.

Prin decizia Curții de Apel Bălți din 14 aprilie 2016, a fost respins apelul declarat de către SA „Fabrica Elemente de Construcții” și menținută hotărîrea Judecătorei Bălți din 28 decembrie 2015,

Invocînd ilegalitatea deciziei enunțate, la 16 iunie 2016, SA „Fabrica Elemente de Construcții” prin intermediul reprezentantului său, avocatul Popescu Mihai a declarat recurs, solicitînd admiterea acestuia, casarea actelor judecătorești pronunțate la caz, cu emiterea unei noi hotărîri, prin care acțiunea privind încasarea datoriei să fie admisă în sensul declarat.

În susținerea recursului s-a indicat că, la examinarea pricinii, instanțele de judecată au interpretat eronat normele de drept material, nefiind constatate și elucidate pe deplin circumstanțele care au importanță pentru soluționarea pricinii.

La fel s-a indicat că, la caz, decizia instanței de apel este ilegală și neîntemeiată și care urmează a fi casată, pe motiv că nu a fost aplicată legea care trebuia să fie aplicată și s-a interpretat în mod eronat legea.

În rezultat, instanțele ierarhic inferioare s-au eschivat de la exercitarea obligației impusă prin lege, de înfăptuire a actului de justiție, au examinat superficial circumstanțele cauzei, nu au intrat în esența litigiului și nu au apreciat toate circumstanțele și probele existente ale cauzei, pronunțînd hotărîri ilegale și neîntemeiate de respingere a acțiunii ca fiind depusă cu omiterea termenului de prescripție extinctivă, astfel fiindu-i încălcat în mod direct dreptul la judecarea în mod echitabil a cauzei (f.d.170-171).

La 26 august 2016, SRL „Lucafarul-92” FPC prin intermediul reprezentantului, avocatul Nicolae Dodon a prezentat referință la recursul declarat de către SA „Fabrica Elemente de Construcții”, în care a invocat caracterul neîntemeiat al acestuia, solicitând respingerea recursului ca inadmisibil.

Susține reprezentantul intimatului că, recurenta SA „Fabrica Elemente de Construcții” nu a invocat careva temeiuri care să se încadreze în prevederile art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC, considerând decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe întemeiate și legale.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Din actele pricinii rezultă că, decizia recurată a fost pronunțată la 14 aprilie 2016 (f.d.162) și recepționată de către recurenta SA „Fabrica Elemente de Construcții” la 19 mai 2016 (f.d.168), iar recursul a fost depus la 16 iunie 2016 (f.d.170), motiv ce impune instanța de recurs să constate prin prisma prevederilor art. 434 alin. (1) CPC, că recursul a fost declarat în termen.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele pricinii și a referinței depuse de către SRL „Lucafarul-92” FPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia că recursul declarat de către SA „Fabrica Elemente de Construcții” prin intermediul reprezentantului său, avocatul Popescu Mihai, urmează a fi declarat inadmisibil.

În favoarea concluziei enunțate se invocă următoarele argumente.

În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Totodată, conform art. 432 alin. (2) CPC, se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească: nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată; a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată; a interpretat în mod eronat legea; a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

Iar potrivit art. 432 alin. (3) CPC, se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care: pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei; pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată; în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului; instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces; în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată; hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Alin. (4) al articolului enunțat prevede expres că, săvîrșirea altor încălcări decît cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin. (2), (3) și (4).

Sub aspectul acestor prevederi legale, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către SA „Fabrica Elemente de Construcții” prin intermediul reprezentantului său, avocatul Popescu Mihai, este declarativ, or, acesta nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3), (4) CPC, care să justifice afirmația de ilegalitate a deciziei instanței de apel.

Mai mult decât atât, călăuzindu-se de prevederile art. 440 CPC, Colegiul a constatat existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433 CPC și anume lit. a), care expres prevede că cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4).

Argumentele invocate în cererea de recurs depusă de SA „Fabrica Elemente de Construcții” prin intermediul reprezentantului său, avocatul Popescu Mihai, poartă un caracter declarativ, nefiind posibilă determinarea aspectului de legalitate al deciziei instanței de apel ce urmează a fi supus controlului judiciar.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Cele relatate mai sus derivă și din dispoziția articolului 13 din Convenția Europeană, care reglementează expres că, recursul trebuie să fie unul „efectiv”, atât în practică, cât și în drept. Un astfel de recurs este cerut pentru pretențiile care pot fi considerate ca fiind „serioase și legitime” conform Convenției (*a se vedea c. Mitropolia Basarabiei și alții vs. Moldova, nr.45701/99, §137, ECHR 2001-XII, c. Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991 și c. Re bait și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995*).

Astfel, reieșind din considerentele menționate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de SA „Fabrica Elemente de Construcții” prin intermediul reprezentantului său, avocatul Popescu Mihai, ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, 431 alin.(2), art. 433 lit. a), art. 440 CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e :

Recursul declarat de către societatea pe acțiuni „Fabrica Elemente de Construcții” prin intermediul reprezentantului său, avocatul Popescu Mihai, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,

Judecător:

Tatiana Vieru

Judecători:

Oleg Sternioală

Valentina Clevadi